

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

**ПРОФЕНИД 100 mg, супозитории
PROFENID 100 mg, suppositories**

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1	
Към Рег. №	20030008
Разрешение №	БО-144(10-57203)
Одобрение №	23.12.2011

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

1 супозитория съдържа 100 mg кетопрофен (ketoprofen).

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Супозитории
Кремаво бели супозитории

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Те произтичат от противовъзпалителното действие на кетопрофена, от значимостта на симптомите на непоносимост, които лекарствения продукт поражда и от мястото му сред разнообразните лекарствени продукти, които са на разположение сега.

Те се ограничават при възрастни и деца над 15 години в:

Симптоматично лечение на:

- възпалителни форми на хроничен ревматизъм, в това число и ревматоиден полиартрит, анкилозиращ спондилартрит (или сходни заболявания, като синдрома на Файсингер-Лерой-Райтер и псoriатичен ревматизъм);
- някои болезнени и инвалидизиращи артрози.

Краткотрайно симптоматично лечение на остри пристъпи на:

- извънставни форми на артрит, като скапулохумерални (раменни) периартрити, тендинити, бурсити;
- микрокристални артрити;
- артрози;
- болки в кръста;
- радикулитни болки;
- остри постравматични доброкачествени заболявания на двигателния апарат.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Най-ниската ефективна доза трябва да се използва за възможно най-краткото време, необходимо за облекчаване на симптомите (вж. точка 4.4).

Дозировка

Симптоматично лечение

- 1 до 2 супозитории от 100 mg дневно, или 100 до 200 mg на ден.

Краткотрайно симптоматично лечение на остри пристъпи:

- 3 супозитории от 100 mg дневно.

Рискови групи:

Пациенти с нарушенa бъбречна функция и пациенти в старческа възраст: Препоръчва се да се намали началната доза и такива пациенти да се поддържат на минимална



ефективна доза. Индивидуалното коригиране на дозата може да се има предвид само след установяване на индивидуалната поносимост на пациента.

Хиповолемични пациенти: виж Предупреждения и Предпазни мерки при употреба.

Пациенти с нарушена чернодробна функция:

Тези пациенти трябва внимателно да се наблюдават и да запазят минималната ефективна дневна доза (вж точка 4.4)

Деца

Безопасността и ефективността на кетопрофен таблетки, капсули и супозитории не е била установена при деца.

Нежеланите лекарствени реакции могат да бъдат намалени като за контролиране на симптомите се употребява възможно най-ниската ефективна доза за възможно най-кратък срок (вжте точка 4.4).

Продължителност на приложение:

Ректалното приложение трябва да бъде с възможно по-кратка продължителност поради риска от локална токсичност, който се добавя към рисковете при орално приложение.

Начин на приложение

Прилага се ректално.

4.3 Противопоказания

Кетопрофен е противопоказан при пациенти с изявени в миналото реакции на свръхчувствителност като спазъм на бронхите, астматични пристъпи, ринит, уртикария или други алергични реакции към кетопрофен, ацетилсалцицилова киселина или други нестероидни противовъзпалителни лекарствени средства (НСПВС).

Тежки, рядко с фатален изход, анафилактични реакции са били докладвани при такива пациенти (вж. точка 4.8).

Кетопрофен е противопоказан при пациенти със свръхчувствителност към някое от помощните вещества на лекарствения продукт.

Кетопрофен е също противопоказан в третото тримесечие на бременността.

Кетопрофен е противопоказан и при следните случаи:

- Тежка сърдечна недостатъчност;
- Активна стомашна язва или всяка анамнеза за стомашно-чревно кървене, язва или перфорация;
- Хеморагична диатеза;
- Тежка чернодробна недостатъчност;
- Тежка бъбречна недостатъчност;
- Кървене от стомашно-чревния тракт, мозъчно-съдов кръвоизлив или каквото и да е друго активно кървене Кетопрофен е противопоказан в случаи на проктити или анамнеза за ректорагии.

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Предупреждения

Нежеланите лекарствени реакции могат да бъдат намалени като за контролиране на симптомите се употребява възможно най-ниската ефективна доза за възможно най-кратък срок от време (вж. точка 4.2 и по-долу посочените стомашно-чревни и сърдечно-съдови рискове).



Особено внимание трябва да се обръща на пациенти с комбинирано лечение, поради увеличен риск от язва или кървене, като перорални кортикоステроиди, антикоагуланти като варфарин, селективни инхибитори на обратното поемане на серотонин или антитромбоцитни продукти като ацетилсалициловата киселина (вж. точка 4.5).

Използването на кетопрофен в комбинация с нестeroидни противовъзпалителни средства, включително и циклооксигеназа-2 селективни инхибитори трябва да се избягва.

- **Стомашно-чревни реакции**

Препоръчва се повищено внимание при пациенти, приемащи едновременно лекарства, които могат да повишат риска от язва или кървене, като перорални кортикоステроиди, антикоагуланти като варфарин, селективни инхибитори на обратното поемане на серотонин (SSRIs), антитромбоцитни средства като аспирин или никорандил.

Стомашно-чревно кървене, язва и перфорация: стомашно-чревно кървене, язва или перфорация, които могат да са с фатален изход, са били докладвани при всички нестeroидни противовъзпалителни средства по всяко време на лечението, с или без предшестващи симптоми или с предишна анамнеза за сериозни стомашно-чревни събития.

Някои епидемиологични доказателства показват, че кетопрофен може да е асоцииран с висок риск от сериозна стомашно-чревна токсичност, сравнима с тази при някои други НСПВС, особено във високи дози (вж. също точка 4.3).

Рискът от стомашно-чревно кървене, язва или перфорация е по-висок с увеличаване на дозите на НСПВС, при пациенти с анамнеза за язва, особено при усложнения с хеморагия или перфорация (вж. точка 4.3) и при пациенти в старческа възраст. Тези пациенти трябва да започнат лечение с най-ниските възможни дози.

Комбинирана терапия с протективни продукти (например мизопростол или инхибитори на протонната помпа), трябва да се обмисли за тези пациенти, а също и за пациенти нуждаещи се едновременно да приемат и ниски дози ацетилсалицилова киселина, или други лекарствени продукти, увеличаващи стомашно-чревния рисък (вж. по-надолу и точка 4.5).

Пациенти с анамнеза за стомашно-чревна токсичност, особено в старческа възраст, трябва да докладват всички необичайни абдоминални симптоми (особено стомашно-чревно кървене), особено в началото на лечението.

Пациенти в старческа възраст

При пациентите в старческа възраст честотата на нежеланите лекарствени реакции към НСПВС е увеличена, особено стомашно-чревно кървене и перфорация, които могат да са с фатален изход.

Когато се появи стомашно-чревно кървене или язва при пациенти приемащи кетопрофен, лечението трябва да се прекрати.

- **Сърдечно-съдови реакции**

Клинични проучвания и епидемиологични данни показват, че употребата на някои НСПВС (особено във високи дози и при продължително приложение) може да съдържа свързана с леко повишен рисък от артериални тромботични събития (например миокарден инфаркт или инсулт). Няма достатъчно данни, за да се изключи такъв рисък при кетопрофен.



- **Кожни реакции**

Тежки кожни реакции, някои от тях с фатален изход, включително ексфолиативен дерматит, синдром на Steven-Johnson, и токсична епидермална некролиза са били докладвани много рядко в комбинация с НСПВС (вж. точка 4.8). Пациентите са изложени на най-голям рисък в начало на лечението, както и повечето случаи на появя на такива реакции са през първия месец на лечението. Кетопрофен трябва да бъде спрян при първата появя на обрив по кожата, мукозни лезии или никакъв друг знак за свръхчувствителност.

Както при всички НСПВС, трябва внимателно да се обмисли приложението на кетопрофен при лечение на пациенти със съществуваща неконтролирана хипертония, конгестивна сърдечна недостатъчност, установена исхемична болест на сърцето, периферна артериална болест и / или мозъчно-съдова болест, както и преди започване на дългосрочно лечение на пациенти с рискови фактори за сърдечно-съдови заболявания (например хипертония, хиперлипидемия, захарен диабет, тютюнопушене).

Повишен рисък за артериални тромботични събития са съобщавани при пациенти, лекувани с неаспиринови НСПВС за периоперативна болка при поставянето на аортокоронарен байпас (CABG)

Предпазни мерки при употреба

НСПВС трябва да се дават особено внимателно на пациенти с анамнеза за стомашно-чревно заболяване (улцерозен колит, болест на Крон), тъй като тези състояния могат да се влошат (вж. точка 4.8).

В начало на лечението, бъбречната функция трябва внимателно да се наблюдава при пациенти със сърдечна недостатъчност, цироза и нефроза, при пациенти получаващи диуретична терапия, при пациенти с хронична бъбречна недостатъчност, особено ако пациентът е в старческа възраст. При тези пациенти, употребата на кетопрофен може да предизвика намаляване на бъбречния кръвоток, причинено от инхибиране на простагландините и води до бъбречна недостатъчност.

Необходимо е повищено внимание при пациенти с анамнеза за хипертония и/или лека до умерена застойна сърдечна недостатъчност, тъй като има съобщения за отоци и задръжка на течности, свързани с лечението с НСПВС.

Пациенти с неконтролирана хипертония, застойна сърдечна недостатъчност, установена исхемична болест на сърцето, заболяване на периферните артерии и/или мозъчно-съдова болест трябва да се лекуват с кетопрофен само след внимателна преценка. Такава преценка трябва да се направи и преди започване на дългосрочно лечение на пациенти с рискови фактори за сърдечно-съдови заболявания (например хипертония, хиперлипидемия, захарен диабет, тютюнопушене).

Повишен рисък от предсърдно мъждене е докладвано във връзка с употребата на НСПВС.

Хиперкалиемия може да възникне, особено при пациенти с диабет, с бъбречна недостатъчност, и /или съпътстващи лечения с провокиращи хиперкалиемия лекарствени вещества (вж.т.4.5).

Нивата на калий, трябва да бъдат наблюдавани при тези обстоятелства .

Подобно на другите НСПВС при наличието на инфекциозно заболяване, трябва да се отбележи, че противовъзпалителните, аналгетичните и антипириетичните свойства на



кетопрофен могат да замаскират обичайните признания за развитието на инфекция, например треска.

Маскиране на симптомите на подлежащите инфекции

ПРОФЕНИД 100 mg, супозитории може да маскира симптомите на инфекция, което може да доведе до забавяне на започване на подходящо лечение и по този начин да влоши изхода от инфекцията. Това се наблюдава при бактериална пневмония, придобита в обществото, както и при бактериалните усложнения на варicела. Когато ПРОФЕНИД 100 mg, супозитории се прилага за лечение на повишена температура или за облекчаване на болката във връзка с инфекция, се препоръчва наблюдение на инфекцията. При извънболнични условия пациентът трябва да се консултира с лекар, ако симптомите персистират или се влошават.

При пациенти с изразено нарушение на чернодробните функции или с анамнеза за чернодробно заболяване, се препоръчва периодично изследване нивата на аминотрансферазите, особено по време на продължително лечение. Редки случаи на жълтеница и хепатит са били описани с кетопрофен.

Употребата на НСПВС може да наруши fertilitetata при жени и затова не се препоръчва при жени, желаещи да забременеят. Жени, които не могат да забременеят или провеждат изследвания за стерилност, трябва да преустановят приемането на НСПВС.

Пациенти, страдащи от астма, свързана с хроничен ринит и/или с хроничен синузит и/или с назална полипоза, рискуват повече от останалите да получат алергична реакция по време на приема на ацетилсалцицилова киселина и/или други НСПВС. Прилагането на този лекарствен продукт може да доведе до астматичен пристъп или спазъм на бронхите, особено при хора, алергични към ацетилсалцициловата киселина или към НСПВС.

Ако се появят зрителни нарушения като замъглено виждане, лечението трябва да се преустанови.

Пациентите с данни за реакции на фоточувствителност или фототоксичност трябва да се следят внимателно.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Не се препоръчва комбинирането с:

Други НСПВС (включително циклооксигеназа-2 селективни инхибитори) и високи дози салицилати: увеличен рисък от стомашно-чревна язва и кървене.

Антикоагуланти:

Повишен рисък от кървене (вж. точка 4.4)

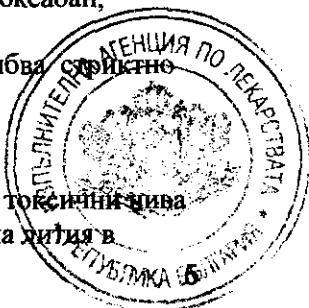
Хепарин

- Антагонисти на витамин K
- Антагонисти на тромбоцитната агрегация (такива като тиклопидин, клопидогрел)
- Тромбинови инхибитори (такива като дабигатран)
- Директни инхибитори на фактор Xa (такива като апиксабан, ривароксабан, едоксабан)

Ако едновременно им приложение не може да се избегне, пациентът трябва да се наблюдава.

Литий:

Риск от повишаване нивото на лития в кръвта, понякога може да достигне токсични нива поради намаляване на бъбренчната екскреция. При необходимост, нивото на лития в



кървта трябва строго да се следи и дозата на лития да се коригира по време на, и след спиране на терапията с НСПВС.

Метотрексат в доза над 15 mg/седмично:

Увеличен риск от хематологична токсичност на метотрексат, особено ако се прилага във високи дози (>15 mg/седмично), вероятно дължащ се на изместване от свързания с плазмените протеини метотрексат и намален бъбречен клирънс.

Комбинации, изискващи предпазни мерки при употреба

Лекарствените продукти и терапевтични групи, които могат да доведат до хиперкалиемия (т.е. калиеви соли, калий-съхраняващи диуретици, АСЕ инхибитори и ангиотензин II антагонисти, нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС), хепарин (с ниско молекуло тегло или нефракциониран, циклоспорин, тациролимус и триметоприм):

Рискът от хиперкалиемия може да се повиши, когато лекарствата, споменати по-горе се прилагат едновременно (вж. т. 4.4).

Кортикоステроиди: увеличен риск от стомашно-чревна язва или кървене (вж точка 4.4).

Диуретици:

Пациенти и особено дехидратирани пациенти, вземащи диуретици, са с най-голям рисък за развитие на бъбречна недостатъчност и вторично намаляване на гломерулната филтрация поради намаляване синтезата на бъбречните простагландини. Такива пациенти трябва да се хидратират и да се изследва бъбречната им функция преди започване на комбинираното лечение (вж. точка 4.4).

АСЕ инхибитори и инхибитори на ангиотензин II receptorите:

При пациенти с нарушен бъбречна функция (напр. дехидратирани пациенти или при пациенти в старческа възраст, едновременната употреба на АСЕ инхибитори и инхибитори на ангиотензин II receptorите и агенти, които подтикват циклооксигеназата може да предизвика нарушение на бъбречната функция, включително остра бъбречна недостатъчност.

Метотрексат: в дози по-ниски от 15 mg/седмично:

През първите седмици на комбинираното лечение, всеки 7-и седмично се прави пълна кървна картина. Ако има някакво отклонение от бъбречната функция или пациентът е в старческа възраст, наблюдението се извършва по-често.

Пентоксифилин: Има увеличен риск от кървене. Изисква се по-често клинично наблюдение и проследяване на времето на кървене.

Тенофовир: Едновременното приложение на тенофовир дизопроксил фумарат и НСПВС може да увеличи риска от бъбречни нарушения.

Никорандил: При пациенти, получаващи едновременно никорандил и НСПВС, е налице повишен риск от тежки усложнения като стомашно-чревна язва, перфорация или кръвоизлив на храносмилателния тракт.

Сърдечни гликозиди: Фармакокинетичното взаимодействие между кетопрофен и дигоксин не е доказана. Въпреки това, препоръчва се повишено внимание, особено при пациенти с бъбречно увреждане, тъй като НСПВС могат да намалят бъбречната функция и намаляват бъбречния клирънс на сърдечни гликозиди.

Циклоспорин: Повишен риск от нефротоксичност.



Такролимус: Повишен рисък от нефротоксичност.

Да се вземе под внимание комбинирането с

Антихипертензивни продукти (бетаблокери, инхибитори на ангиотензин конвертиращия ензим, диуретици): Риск от намален антихипертензивен ефект (инхибиране на съдоразширяващите простагландини от НСПВС).

Тромболитици: Увеличен рисък от кървене.

Пробенецид: Едновременното приложение на пробенецид може значително да намали плазмения клирънс на кетопрофен.

Селективни инхибитори на обратното закващане на серотонина (SSRIs): Увеличен рисък от стомашно-чревно кървене (вж. точка 4.4).

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност:

Инхибирането на синтеза на простагландините може да повлияе неблагоприятно бременността и/или развитието на ембриона/плода. Данни от епидемиологични изследвания показват повишен рисък от спонтанен аборт, от сърдечни малформации и от гастрохиза след използването на инхибитори на синтеза на простагландините през ранната бременност. Абсолютният рисък от кардиоваскуларни малформации е увеличен от под 1% до около 1,5%. Счита се, че риска се увеличава с увеличаване на дозата и продължителността на терапията.

При животни, прилагането на инхибитори на синтеза на простагландините е показало увеличаване на загубата преди и след имплантиране и на смъртността на ембриона/плода. В допълнение, увеличена честота на различни малформации, включително кардиоваскуларни, са били докладвани при животни, на които са били давани инхибитори на синтеза на простагландините по време на органогенезисния период. По време на първото и второто тримесечие на бременността, кетопрофен не трябва да се използва, освен ако не е крайно наложително. Ако кетопрофен се използва от жена, желаеща да забременее, или по време на първото и второто тримесечие на бременността, то дозата трябва да е възможно най-ниска и продължителността на лечението възможно най-кратко.

По време на третото тримесечие, всички инхибитори на синтеза на простагландините могат да изложат плода на:

- кардиопулмонарна токсичност (с преждевременно затваряне на ductus arteriosus и белодробна хипертензия);
- бъбречна дисфункция, която може да доведе до бъбречна недостатъчност с олигохидрамнион.

В края на бременността майката и детето могат да бъдат изложени на:

- евентуално удължаване на времето на кървене, антиагрегантен ефект който може да се появи дори и при много ниски дози;
- отложено или удължено раждане в резултат на подгискане на контракциите на матката.

Следователно, кетопрофен е противопоказан през третото тримесечие на бременността.

Кърмене:



Няма налични данни за преминаването на кетопрофен в майчиното мляко. Кетопрофен не се препоръчва при кърмачки.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Пациентите да бъдат предупреждавани за възможна поява на световъртеж, сънливост, замаяност, конвулсии или зрителни смущения и да бъдат съветвани да не шофират или да не работят с машини, ако един от тези симптоми се прояви.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Класификация на очакваните честоти:

Много чести ($\geq 1/10$); чести ($\geq 1/100$ до $< 1/10$); нечести ($\geq 1/1000$ до $< 1/100$); редки ($\geq 1/10000$ до $< 1/1000$); много редки ($< 1/10000$), с неизвестна честота (от наличните данни не може да бъде направена оценка).

Следващите нежелани реакции са били докладвани с кетопрофен при възрастни:

Нарушения на кръвта и лимфната система:

- редки: анемия дължаща се на кръвоизливи;
- с неизвестна честота: тромбоцитопения, агранулоцитоза, костно-мозъчна аплазия, левкопения, хемолитична анемия.

Нарушения на имунната система:

- с неизвестна честота: анафилактични реакции (включително шок).

Психични нарушения:

с неизвестна честота: депресия, халюцинации, объркване, промени в настроението.

Нарушения на нервната система:

- нечести: главоболие, замаяност, сънливост;
- редки: парестезия;
- с неизвестна честота: асептичен менингит, конвулсии, дисгеузия, световъртеж.

Нарушения на очите:

- редки: нарушена зрителна острота (вж. точка 4.4).

Нарушения на ухoto и лабиринта:

- редки: шум в ушите.

Сърдечни нарушения:

- с неизвестна честота: сърдечна недостатъчност, обостряне на сърдечната недостатъчност, предсърдно мъждане

Съдови нарушения:

- с неизвестна честота: хипертония, вазодилатация, васкулити (включително левкоцитокластни васкулити).

Респираторни, гръден и медиастинални нарушения:

- редки: астма;
- с неизвестна честота: спазъм на бронхите (особено при пациенти, алъргични към ацетилсалциловата киселина и към други НСПВС).

Стомашно-чревни нарушения:



- чести: диспепсия, коремна болка, гадене, повръщане;
- нечести: диария, запек, флатуленция, гастрит;
- редки: стоматит, язва на стомаха;
- с неизвестна честота: обострен колит и болест на Крон, стомашно-чревна хеморагия и перфорация, стомашна болка, затруднено храносмилане, панкреатит.

Хепато-билиарни нарушения:

- редки: хепатит, увеличаване на нивото на трансаминазите. Нарушения на кожата и подкожната тъкан:
- нечести: обрив, силен сърбеж;
- с неизвестна честота: фоточувствителност, алопеция, уртикария, ангиоедем, булозни дерматози като синдром на Стивънс – Джонсън и токсична епидермална некролиза, остръ генерилизиран exanthematos пустулозис (AGEP).

Нарушения на бъбреците и пикочните пътища:

- с неизвестна честота: остра бъбречна недостатъчност особено при данни за предходящо бъбречно увреждане и/или хиповолемия, интерстициален нефрит, нефрозен синдром, необичайни тестове на бъбречната функция.

Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение:

- нечести: оток;
- с неизвестна честота: умора.

Нарушения на метаболизма и храненето

- с неизвестна честота: хипонатремия, хиперкалемия (виж точка 4.4/4.5)..

Изследвания:

- редки: увеличаване на телесното тегло.

Страницни явления, свързани с начина на приложение (супозитории): риск от локална токсичност, което зачестява и се усилва с продължителността на лечението, завишен ритъм на приложение и дозировка. Могат да се появят ректални раздразнения от типа на парене.

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/риск за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез: Изпълнителна агенция по лекарствата ул. „Дамян Груев“ № 8 , 1303 София, Тел.: +35 928903417, уебсайт: www.bda.bg.

4.9 Предозиране

Случаи на предозиране са докладвани с дози над 2,5 g кетопрофен. В повечето случаи, наблюдаваните симптоми са били в лека форма и са се ограничили до летаргия, съниливост, гадене, повръщане и коремни болки.

Няма специфични антидоти при предозиране на кетопрофен. В случай на подозирана тежка интоксикация се препоръчва да се извърши стомашна промивка, симптоматично и поддържащо лечение, за да се компенсира дехидратацията, да се наблюдава отделянето на урината и да се предприемат корективни мерки в случай на ацидоза.

В случай на бъбречна недостатъчност, хемодиализа би могла да бъде от полез, за да бъде премахнат циркулиращия лекарствен продукт.



5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Нестероидно противовъзпалително (М : мускул и скелет).

ATC код: M01AE03

Кетопрофен е нестероидно противовъзпалително, производно на арил карбоксиловата киселина от групата на пропионатите.

Той притежава следните качества:

- Централно и периферно аналгетично;
- Антипиретично; Противовъзпалително;
- Краткотрайно инхибиране на тромбоцитната функция.

Начинат му на действие не е напълно обяснен.

Той инхибира простагландин синтетаза и тромбоцитната агрегация.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция:

Супозитория от 100 mg

Последователните измервания на серумните нива след приложение на една терапевтична доза показват, че кетопрофенът се абсорбира много бързо. Срокът за достигане на максимално серумно ниво е от 60 до 90 мин след орално приложение, 45 до 60 мин., след ректално приложение.

Разпределение:

Средният плазмен полуживот е от 1,5 до 2 часа при орален прием (форми с бързо освобождаване), от 2,2 часа при ректален прием.

Кетопрофенът се свързва до 99% с плазмените протеини.

Кетопрофенът преминава в синовиалната течност и там се открива в ло-високи нива от плазмените на 4-тия час след орален прием. Той преминава плацентарната и хемато-енцефалната бариера.

Обемът на разпределение е приблизително 7 литра.

Биотрансформация:

Биотрансформацията на кетопрофен се извършва по два начина: единият в незначителна степен (хидроксилиране), другият значително доминиращ (конюгация с глюкуронова киселина).

По-малко от 1% от приложената доза кетопрофен се намира в непроменена форма в урината, докато свързаната с глюкуронова киселина представлява около 65 – 85% .

Елиминиране изключително чрез урината е бързо защото 50% от приложената доза се елиминира по време на първите 6 часа след приема, независимо от начина на приложение. Формата с постепенно освобождаване не променя процеса на бъбречното елиминиране на кетопрофена.

5 дни след пероралното приложение, 75% до 90% от дозата се елиминират чрез бъбреците и 1 до 8% чрез изпражненията.

Физиопатологични разновидности:

Хора в старческа възраст:

При хора в старческа възраст, абсорбцията на кетопрофен не е променена, но за сметка на това полу-живота на елиминиране е удължен (3h).

Хора с бъбречна недостатъчност:

При тези пациенти е налице съответстващо на тежестта на бъбречната недостатъчност снижаване на общия клирънс и удължаване на елиминационния полуживот.



5.3 Предклинични данни за безопасност

Няма нови данни.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Силициев диоксид, хидрофобен колоиден 100 mg,
Твърда мас 2,50 mg .

6.2 Несъвместимости

Неприложимо

6.3 Срок на годност

2 години

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява при температура под 25°C.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

Запечатан чрез нагряване полиетиленов- поливинилхлориден филм
по 12 броя супозитории в опаковка

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа.

Няма специални изисквания за изхвърляне.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

sanofi-aventis groupe
54 rue La Boétie
75008 Paris
Франция

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Рег. №: 20030008

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 13.01.2003 г.

Дата на последно подновяване: 13.03.2008 г.

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

01/01/2022

